

GIB-5-/2010.
GIB-15/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2010. szeptember 7-én, kedden, 9 óra 12 perckor
az Országház főemelet 37-38. sz. termében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	4
<i>Hozzászólók</i>	4
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám) (Általános vita)</i>	5
<i>Az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (1062/1. szám)</i>	5
<i>Engyel Gyula szóbeli kiegészítője</i>	5
<i>Domokos László kiegészítője</i>	7
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	20
<i>Egyebek</i>	21

Napirendi javaslat

1. a) A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám) (Általános vita)
 - b) Az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (1062/1. szám)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal** (Fidesz), a bizottság elnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz) alelnök
Dr. Józsa István (MSZP) alelnök

B. Nagy László (Fidesz)
Dióssi Csaba (Fidesz)
László Tamás (Fidesz)
Román István (Fidesz)
Wintermantel Zsolt (Fidesz)
Dr. Seszták Miklós (KDNP)
Dr. Baja Ferenc (MSZP)
Burány Sándor (MSZP)
Hegedűs Tamás (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

Pösze Lajos (Jobbik) Hegedűs Tamásnak (Jobbik)
Dr. György István (Fidesz) dr. Seszták Miklósnak (KDNP)
Dr. Kupcsok Lajos (Fidesz) Román Istvánnak (Fidesz)
Manninger Jenő (Fidesz) László Tamásnak (Fidesz)
Márton Attila (Fidesz) Wintermantel Zsoltnak (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz) Rogán Antalnak (Fidesz)
Riz Levente (Fidesz) B. Nagy Lászlónak (Fidesz)
Vantara Gyula (Fidesz) Dióssi Csabának (Fidesz)
Kovács Tibor (MSZP) dr. Baja Ferencnek (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke
Engyel Gyula főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Lóránt Zoltán főigazgató (Állami Számvevőszék)
Dr. Becker Pál főigazgató (Állami Számvevőszék)
Horváth Zoltán főigazgató-helyettes (Állami Számvevőszék)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 12 perc)

Elnöki bevezető

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel szeretném üdvözölni a bizottság tagjait. Itt közben kérdezem, hogy a határozatképesség tekintetében megvagyunk-e. Amennyiben ez működik, akkor szerintem hozzá is kezdünk, a, mondjunk úgy, hogy az új évad első bizottsági üléséhez.

A mai Gazdasági és informatikai bizottságnak az egyetlen napirendi pontja, illetve összefüggő napirendi pontja, én így mondanám, a zárszámadással, tehát a 2009. évi zárszámadással, a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának a megvitatása, illetve az Állami Számvevőszék jelentése, szintén a zárszámadással kapcsolatosan és az egyebek.

Mielőtt a napirendet szavazásra bocsátanám, hadd kérdezzem meg a bizottság tagjaitól, hogy van-e esetleg azzal kapcsolatban ellenvetés, hogyha a két napirendi pontot, az a)-t és a b)-t együtt kezeljük, ami azt jelenti, hogy egyszerre vitatjuk meg a számvevőszéki jelentést, illetve magát a zárszámadás általános vitára való alkalmasságát.

Kérdezem a jelenlévő előadókat, többek között az ÁSZ-elnök urat, hogy nekik van-e esetleg ezzel kapcsolatban kifogásuk, vagy nincsen. *(Dr. Józsa István jelentkezik.)*

Ja, alelnök úr, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Szeretnék hozzászólni, és megerősíteni elnök urat, hogy támogatom a meghívó szerinti kiküldést, mert ez összevont tárgyalást takar, úgyhogy én javasolom, hogy a kiküldött írásos meghívó szerint fogadjuk el a napirendünket, és egyben tárgyaljuk.

ELNÖK: Az a) és a b) pont akár külön is tárgyalható lenne, ezért kérdeztem meg a tisztség kedvéért. Tehát, amennyiben ezzel kapcsolatban nincsen kifogás, és mindenki így is kezeli, akkor a meghívót, illetve a napirendet szeretném szavazásra bocsátani, és tisztelettel kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a mai napirendünket. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú, tehát ezt külön nem is tesztelném. Köszönöm szépen.

Ennek megfelelően a bizottság hozzá is tud kezdeni a tárgyaláshoz rögvest.

A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám) (Általános vita)

Az Állami Számvevőszék jelentése a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásának ellenőrzéséről (1062/1. szám)

A 2009. évi zárszámadás a mai első napirendi pontunk. Ha jól látom, akkor Engyel Gyula főosztályvezető-helyettes úr van jelen a Nemzetgazdasági Minisztériumból, és tisztelettel üdvözlöm az Állami Számvevőszék elnökét, Domokos László urat, valamint a munkatársait. A tisztség úgy kívánja, hogy először a kormány képviselőjének adjam meg a szót, és azt követően természetesen az elnök úrnak, illetve a munkatársainak. Szeretném megkérdezni a kormány képviselőjét, hogy szóban esetleg kíván-e hozzáfűzni a zárszámadással kapcsolatos törvényjavaslatához valamit a bizottsági ülésen. Amennyiben kíván, akkor kérem, most tegye meg. Parancsoljon, főosztályvezető-helyettes úr.

Engyel Gyula szóbeli kiegészítője

ENGYEL GYULA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! A kormány az államháztartási törvénynek megfelelően, az ott kitűzött határidőkre

benyújtotta az Országgyűlésnek a zárszámadási törvényjavaslatot. Ezt, szintén a törvény előírásainak megfelelően, június 30-ig átadtuk az Állami Számvevőszék részére ellenőrzés céljából.

Formailag ez a benyújtott törvényjavaslat a korábbi évekhez hasonlóan tagozódik, tartalmazza a törvényjavaslatot, annak táblázatos mellékleteit, részletes indokolását, általános indokolását, illetve az általános indokoláshoz összehasonlító számszaki adatokat, tájékoztató adatokat szolgáltat, és külön tartalmazza az egyes minisztériumok részéről az úgynevezett fejezeti indokolás köteteket, amelyek előirányzatonként tárgyalják a végrehajtást.

Tartalmilag annyit szeretnék csak mondani, mint ahogy önök előtt is ismert, hogy tulajdonképpen a reálgazdasági folyamatok a 2008. év végi elképzelésekhez képest másként alakultak egy kicsit. Többször került sor a gazdasági növekedés átértékelésére. 2008 végén a benyújtott költségvetésben és az EU részére átadott konvergenciaprogramban a kormány még egy százalékos GDP-csökkenéssel számolt, amelynek átértékelésére kényszerült a nemzetközi folyamatok és a nemzetközi szervezetek és a hazai elemzők javaslatai alapján.

Először az egy százalékos csökkenést 3-3,5 százalékosra módosította februárban a kormány, majd májusban 6,7 százalékra. Végző soron a gazdasági visszaesés 6,3 százalékot ért el 2009-ben.

Ezeket a folyamatokat az jellemezte ugye, hogy már a költségvetés szempontjából, ami fontos, hogy a fogyasztás és főleg a háztartások fogyasztása nagyon visszaesett, erőteljesen megnőtt a munkanélküliség, a foglalkoztatottak számának csökkenése elérte a 2,5 százalékot.

Lényegében ezek a reálgazdasági folyamatok nagyban befolyásolták a költségvetést is. Mint önök előtt ismert, ugye már a 2009. évi törvényjavaslat benyújtásánál is olyan hatások érték a gazdaságot, hogy át kellett értékelni még a benyújtott költségvetési törvényjavaslatot is, és végül is a nemzetközi szervezetek hitelfelvételi lehetőségének igénybevétele miatt arra kényszerült a kormány, hogy bizonyos megtakarító intézkedéseket már rögzítsen a benyújtott törvényben is. Majd pedig a gazdasági folyamatok alakulásának következtében át kellett értékelni a várható államháztartási hiányt is, de emellett még a kiadáscsökkentő intézkedésekre is sor került és szükség volt.

Végző soron 2009-ben az eredeti törvényjavaslat 2,8 százalékos államháztartási hiánnyal számolt, az évközi, a februári, majd a májusi prognózisok ezt a hiányt 3,2, majd 4,3 százalékra módosították a GDP arányában mérve. Végző soron az utolsó módosítás szeptemberben történt meg, amikor figyelembe véve azt, hogy a helyi önkormányzatok hiánya valószínűleg kevesebb lesz, mint ahogy az az eredeti tervben szerepelt, így a várható államháztartási hiányt szeptemberben a GDP 4,1 százalékára módosította, ami év végére 3,9 százalékra teljesült.

Tehát ahhoz, hogy ez a teljesülés megvalósuljon, és így valósuljon meg, egyrészt körülbelül a GDP 1,4 százalékának megfelelő kiadáscsökkentő, illetve bevételnövelő intézkedésről döntöttek az év folyamán, illetve bizonyos előrehozott befizetések és adóbefizetések teljesülése következtében alakult ki ez a 3,2 százalékos hiány. Lényegében az EU-módszertani, az ESA-EGT-módszertan szerinti hiány a GDP 4,0 százalékán alakult 2009-ben.

Ennyit szerettem volna röviden a folyamatokról és az alakulásukról elmondani, tehát – mint említettem – ezek a folyamatok jól követhetők a törvényjavaslat mellékleteiben és az indokolás szövegében is. Kérem azt, hogy általános vitára javasolja a bizottság a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor Domokos László ÁSZ-elnök úrnak szeretném megadni a szót. Parancsolj!

Domokos László kiegészítője

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy először is bemutassam a kollégáinkat, akik közül Becker Pál úr, főigazgató úr, illetve Lóránt Zoltán főigazgató úr, akiknek a kollégái, mondhatnánk a legszélesebb ellenőrzési munkát végezték el azzal, hogy a zárszámadásnak a vizsgálata megtörtént, illetve Horváth Sándor főigazgató-helyettes urat, aki pedig operatív az egész ellenőrzési folyamat közben tartásának volt a felelőse. Ez egy közel kilenchnapos ellenőrzési folyamat, hiszen még a múlt évben készült elő erre az ÁSZ, és megvárva a törvénytervezetet júniusban, így véglegesítette az álláspontját, véleményét. További kollegák is jelen vannak, szükség esetén, ha olyan részletkérdések merülnek fel, amelyek ezt indokolják.

Tehát az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségének megfelelően ellenőrizte a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetése végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot. Értékelte megbízhatóságát, valamint azt, hogy a költségvetési törvény végrehajtása törvényesen, szabályszerűen valósult-e meg. Az Állami Számvevőszék a bevezetésben egyértelművé teszi, hogy a 2009. évi költségvetés végrehajtását törvényi kötelezettségeknek, valamint az Országgyűlés határozatainak megfelelően szabályszerűségi, megbízhatósági szempontból ellenőrizte, és nem volt célja a költségvetés végrehajtása gazdasági folyamatainak célszerűségi, eredményességi aspektusból való értékelése.

Az alkotmányos fejezetek, a fejezeti jogosítvánnyal rendelkező költségvetési címek, a fejezetek igazgatási címei és a fejezeti kezelésű előirányzatok beszámolóit, valamint a központi költségvetés közvetlen bevételeinek és kiadásainak elszámolását teljes körűen ellenőriztük. Az ellenőrzés a korábbiakhoz viszonyítva szűkebb intézményi körre terjedt ki, a központi költségvetés ellenőrzését a fejezetek belső ellenőrzési szervezeteivel együttműködve, a fejezetekhez tartozó intézményi kör általunk megvalósított megbízhatósági ellenőrzésével végeztük el.

Az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai beszámolónak megbízhatóságát könyvvizsgálók kontrollálták. Megállapításaikat hasznosítottuk. Emellett az alapokat megillető, az APEH által beszedett bevételek megbízhatóságát már ebben az évben az Állami Számvevőszék ellenőrizte.

A helyi önkormányzatok körében ellenőrzésünk a költségvetési kapcsolatokra irányult, a helyi ellenőrzést a helyi önkormányzatoknál nem végeztük el, hiszen az a Magyar Államkincstár feladatainak bővülése folytán átalakult.

Az ellenőrzés célját követően a törvényjavaslat dokumentumának ellenőrzésével és minősítésével kapcsolatban mondanék el néhány gondolatot. A törvényjavaslat normaszövegei és mellékletei egymással összhangban állnak, az államháztartási törvény ide vonatkozó, nem teljes körű és nem egyértelmű előírásai jellemzően teljesültek. Emellett azonban az ÁSZ ezúttal is, mint minden évben, hangsúlyozza, hogy tovább kell lépni a jelenlegi prezentációs gyakorlaton.

A zárszámadási törvényjavaslat többkötetes dokumentuma nem biztosíthatja teljes körűen az átláthatóságot, az évek közötti összevethetőséget. Nehéz vagy szinte lehetetlen választ találni benne, hogy a kitűzött célok, a meghatározott előirányzatok felhasználásával akár kormányzati, akár fejezeti szinten teljesültek-e.

A zárszámadás általános indoklása első alkalommal ad számot a költségvetés követelésállományáról, annak alakulásáról és a változások főbb okairól, ami lényeges előremozdulása a beszámolási szerkezetnek. Ezt az ÁSZ évek óta hiányolta. A követelésállomány zárszámadás során történő bemutatását annak utóbbi években tapasztalt ugrásszerű emelkedése is indokolta. Ugyanakkor több éve hiányolja az Állami Számvevőszék a hosszú távú kötelezettségvállalások összefoglaló, áttekinthető bemutatását. Ebben az évben is, ez viszont elmaradt. Az ÁSZ elkerülhetetlennek látja a parlamenti döntéshez fontos összefüggések és adatok minél teljesebb körű bemutatását, ami az Országgyűlés számára

szükséges és elégséges információk meghatározását és ennek megfelelően a prezentációs tartalom kialakítását igényli.

A tényekből, adatokból és az ahhoz kapcsolódó ellenőrző megállapításokból néhányat emelnék ki, nem mennénk a részletekbe, bár úgy gondolom, hogy a 2009-es év számok tekintetében egy elég impulzív, mondhatnánk, elég aktív év volt, hiszen egyrészt a bevételeket részletezve is, ahogy a beszámolónkban, a jelentésünkben szól, kiemeljük, és láthatóan a kiadási oldalon is a kormánynak igen komoly beavatkozásokat kellett végrehajtania évközben is.

Külön ki szeretném emelni viszont a kincstári kör finanszírozásával kapcsolatban, hogy biztosított volt az államháztartás finanszírozási igénye, a májusi módosított finanszírozási tervet kivéve kedvezőtlenebbül alakultak az egyes finanszírozási tervekben szereplő adatoknál. A kincstári kör nettó finanszírozási igénye közel 80 milliárd forinttal haladta meg az előirányzatot, a megalapozó finanszírozási terv összegét 843,7 milliárd forint adta ki.

Az államháztartás központi szintjének forrásszükségletét biztosító 916,4 milliárd forint teljes nettó kibocsátás tartalmazta az 1726 milliárd forint összegű IMF-től és az Európai Bizottságtól lehívott devizahitel is. A 2009-ben lehívott hitelt az állam az esedékes adósságtörlesztésekre fordította. A 2008. évi lehívás egy részéből három hitelintézetnek nyújtott hitelt. A 2009 december végén fennálló állományuk 445,4 milliárd forint volt. A fennmaradó részt a Nemzeti Banknál betétként helyezték el, ennek évvégi állománya 679,4 milliárd forint.

A 2009. év folyamatainak eredményeképpen a központi költségvetés bruttó adóssága 18.964,9 milliárd forint, ami 4,8 százalékkal volt magasabb a 2008. évinél. És az összetételében is lényeges változás történt az előző évhez viszonyítva, a devizában fennálló adósság 2009-ben már 44,7 százalékot jelentett, ez az arány – tájékoztatóul – 2002-ben még 24,5 százalék volt, illetve 2008-ban is 38,6 százalék. Említésre méltó, hogy az államadósság finanszírozásába bevont devizahitelek közvetett módon növelik a Nemzeti Bank kötvényállományát, ennek az állománynak a forint-, illetve devizahozamok közötti kamatkülönbözete várhatóan negatív hatással lesz a Nemzeti Bank eredményére. Bár a költségvetésnek 2009-nek nem keletkezett az MNB-vel kapcsolatos térítési kötelezettsége, de a prognózisok szerint a 2012. évre ennek eredményeként várhatóan 49 milliárd forintot kell majd a költségvetésnek megtéríteni a Nemzeti Bank veszteségének eredménytartalékot meghaladó része után.

Külön szólnunk kell az adó- és illetékhátralékok állományáról, amely 2009-ben tovább növekedett, öt év alatt több mint kétszeresére, 1722,9 milliárd forintra emelkedett.

A költségvetési szervek finanszírozási helyzetét 2009. év egészében a magas tartozásállomány jellemezte, ami azonban a magas összegek ellenére átmenetinek, likviditási jellegűnek tekinthető.

A nemzetgazdasági elszámolások kiadási és bevételi előirányzatainak teljesítési adatai - az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások, valamint a lakhatási támogatások kivételével, amelyeket korlátozott minősítéssel láttunk el - megbízhatóak. Tehát az elszámolások megbízhatóak.

Az állami vagyonnal kapcsolatos nyilvántartásokról ez nem mondható el, különösen a bevételek feldolgozottsága mértéke esetén ugyan volt jelentős javulás 2008-hoz képest, azonban a kiadásoknál kedvezőtlen változás tapasztalható. A hasznosítás lényegi keretei 2009-ben is változatlanok maradtak. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő továbbra sem rendelkezett az állami vagyon teljes leltárral alátámasztó, az állami részesedések aktualizált értékét tartalmazó szabályos, pontos és teljes körű vagyonnyilvántartással. Egyébként további komoly kihatásokat érzékelhettünk ennek a hatásaként a szabályosság és a működés áttekinthetősége szempontjából.

A központi költségvetés tartalékaival kapcsolatban sajnos ismétlődik 2009-ben is az a tény, amit már korábban is megállapított az Állami Számvevőszék, hogy mintegy 60 százalékát kitevő mértékben az államháztartás előírásaitól eltérően olyan feladatok finanszírozására került a fejezetekhez átcsoportosítás, amelyek nem minősülnek előre nem valószínűsíthetőnek, tervezhetőnek, illetve előirányzott, de elháríthatatlan ok következtében elmaradó bevételek miatt pótlandónak.

A helyi önkormányzatokkal kapcsolatban érdemes kiemelni, hogy a 2009-es évben 1290 milliárd forint az, amely az önkormányzatokat megillette. Ez a 2008. évinél kevesebb 58,7 milliárd forinttal, mégis a teljesítés 1308,5 milliárddal teljesült.

A végrehajtás szabályosságáról, a beszámolók megbízhatóságának a minősítéséről még szólnék, hiszen az Állami Számvevőszék munkájának talán a legfontosabb része a minősítések, a megbízhatóságoknak a minősítése. A költségvetés végrehajtásának szabályszerűségét, a beszámolók megbízhatóságát az Állami Számvevőszék az általa kidolgozott pénzügyi szabályszerűségi ellenőrzés módszerével értékelte. Az ellenőrzés teljes körű volt, az úgynevezett alkotmányos és egyintézményes keretknél, a bérleti jogosítvánnyal rendelkező költségvetési címeknél, a fejezeti igazgatás címeinél, a fejezeti kezelésű előirányzatok beszámolóinál, valamint a központi költségvetés központosított bevételeinek és kiadásainak elszámolásánál.

A 2009. évi zárszámadás ellenőrzése során az ÁSZ által lefolytatott pénzügyi szabályszerűségi vizsgálatok alapján a központi költségvetés fejezeti kiadásainak főösszege 53,1 százalékának megbízhatóságát minősítettük. Az Állami Számvevőszék által végzett 52 pénzügyi szabályszerűségi ellenőrzésből 39 beszámolót elfogadó véleménnyel láttunk el, ebből 26 esetben figyelemfelhívó megjegyzést is megfogalmaztunk. Tíz beszámoló korlátozott és három beszámoló elutasító minősítést kapott.

2009-ben 12 fejezet ellenőrzési szervezete vállalta, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrzéseit kiegészítve elvégzi az irányításuk alá tartozó egyes intézmények megbízhatósági ellenőrzését. 63 tervezett ellenőrzésből végül is 59 megvalósult.

A fejezetek belső ellenőrzési szervezeti egységei a megbízhatósági ellenőrzéseik alapján a központi költségvetés fejezeti kiadási főösszegénél - ami egyébként 9,3 százalékát minősítette - elvégzett minősítésekből 46 elfogadó minősítéssel zárult, melyből 21 esetben tett az ellenőrzés figyelemfelhívó megjegyzést, 6 beszámoló kapott korlátozott minősítést és 7 beszámolót utasítottak el az ellenőrzésben közreműködők.

Az európai uniós forrásokból származó felhasználásra jellemző volt, hogy az Európai Unióból származó, a költségvetésben megjelenő és a költségvetésen kívüli tételek együttesen 1178,1 milliárd forintos összege több mint ötszörösen meghaladta a teljesített hazai befizetési kötelezettség 723,7 milliárd forintos összegét. Azonban itt egy figyelemfelhívással kell élnünk, hiszen a költségvetésben megjelenő európai uniós források 8 százalékkal elmaradtak a tervezettől, ez 72,3 milliárd forint, ugyanakkor a központi költségvetési eszközök felhasználása 24 százalékkal, ami 43,5 milliárd forintot jelent, túllépte a tervezett előirányzatot, ami kockázatot jelentett a költségvetés teljesítésének szempontjából, mivel hiánynövelő hatott. Az Európai Unióból származó bevételelmaradás és a hazai költségvetésből történő kiadástúlteljesítés eredőjeként az európai uniós forrásokat is tartalmazó előirányzatok teljesülése összesen 115,8 milliárd forinttal maradt el a tervezett összegtől.

Az elkülönített pénzügyi alapoknál 31,4 milliárd forintos, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai viszont 156,7 milliárd forintos hiánnyal zárultak.

Kiemelnék két alapot, az egyiket az elkülönített alapokból: a Munkaerő-piaci Alap, amely a legnagyobb a hat elkülönített alapból. Itt a legnagyobb meghatározó hányaddal a Munkaerő-piaci Alap bír a hat alap közül, és itt a bevételek és a kiadások különbözeteként keletkezett negatív egyenleg 58,6 milliárd forintot eredményezett.

A másik: a társadalombiztosítási alapoknál, a nyugdíjalapoknál kialakult az egyensúly, ennek a részleteiről most nem szólnék.

Az Egészségügyi Alapnál viszont sajnálatosan meg kell állapítani, hogy 149,5 milliárdos deficit keletkezett a tervezett 8,9 milliárddal szemben, ez közel tizenhétszeres a tervezetthez képest, annak ellenére, hogy folyamatos beavatkozás történt a gyógyító-megelőző beavatkozások finanszírozásában, ennek ellenére itt az egyensúly nem jött létre.

Ki szeretnék emelni néhány, ismétlődő, tipikus rendszerhibát, amely – azt gondolom – talán közvetlenül a gazdasági bizottságot is érintheti. Az egyik, a vagyontörvényre szeretnék kitérni. A hatályba lépése óta minden évben megállapította az Állami Számvevőszék a hatálybalépéshez köthető problémákat: a társasági részesedések átadása, a vagyongazdálkodási szerződések megkötése, eszközök térítésmentes átadása az első pillanattól kezdve jelentkezik. A megállapításaink megfogalmazása mellett jeleztük, hogy az intézmények gazdálkodásától független külső tényezők játszottak közre a problémák kialakulásában. A vagyontörvényben előírt központi költségvetési szervekkel kötött hatályos vagyongazdálkodási szerződések felülvizsgálata és a törvény előírásainak megfelelően módosítása a 2009. évben sem történt meg. A Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. által a költségvetési szerveknek megküldött vagyongazdálkodási, illetve bérleti szerződések tervezetének többsége nem került aláírásra.

A belső kontrollrendszerekről szeretnék még szólni. A beszámolók megbízhatóságát döntően befolyásoló hibaként állapíthatjuk meg, hogy a szabálytalanságok előfordulása az intézmények körében a belső kontrollrendszer nem megfelelő kiépítettségével, a folyamatba épített előzetes, utólagos és vezetői ellenőrzés hiányosságaival, a pénzügyi jogkörök gyakorlását támogató kontrollok nem kielégítő működésével függtek össze. A fejezeti kezelésű előirányzatok tekintetében a beszámoló megbízhatóságát befolyásoló hibák, szabálytalanságok, a számviteli rendszer informatikai támogatottsága, a pénzügyi jogkörök gyakorlásához kapcsolódó kontrollok hiánya, működése miatt keletkezett.

Az európai uniós források zárszámadási ellenőrzése során az Állami Számvevőszék évek óta rendszerhibaként kifogásolja, hogy kötelezettségvállalásának analitikus nyilvántartása globálisan történik, abból az évenkénti kötelezettségvállalás mértéke nem állapítható meg.

Az európai uniós forrásfelhasználást érintő szabályossági hiányosság, hogy nincs olyan egyértelmű, minden érintettre kiterjedő általánosan alkalmazandó előírás, amely megfelel a kötelezettségvállalások hazai költségvetési szabályozásának, s egyúttal lehetővé teszi az európai uniós támogatások és költségvetési előirányzatok felhasználásának átláthatóságát, figyelembe véve a pénzforgalmi és nem pénzforgalmi tételeket is, azoknál a fejezeteknél, ahol a beruházás hazai költségvetési finanszírozását később európai uniós támogatás váltja fel.

Most az Állami Számvevőszék javaslataival kapcsolatban záró gondolatként: a jelentés első kötetében a zárszámadási adatok megbízhatóságának és pénzfelhasználásának, átláthatóságának erősítése, valamint az évek óta visszatérő tipikus hibák, hiányosságok megelőzése érdekében tesz javaslatot az idei évben is az Állami Számvevőszék. Ötvenöt javaslat szerteágazó kört érint, ezért inkább néhány csoportra szeretném felhívni a figyelmet.

A költségvetés teljesítéséről való beszámolóson túlmenően a közpénzügyi rendszer korszerűsítését célozza az a nemzetgazdasági miniszternek címzett javaslat, hogy a miniszter szabályozza a zárszámadás elkészítésének folyamatát, írja elő a zárszámadási törvényjavaslat prezentációjának tartalmi és formai követelményeit. Az Állami Számvevőszék a szabályozás belső összhangjának megteremtése érdekében javasolja az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak könyvvizsgálatára, a beszámolók ellenőrzésére vonatkozó törvényi előírások felülvizsgálatát.

A zárszámadás megbízhatóságának javítását szolgálja az uniós fejlesztések szakterületén az Új Magyarország fejlesztési tervre vonatkozó beszámolók összhangjának

megteremtésére vonatkozó javaslat, továbbá egyes, sorrendben először a hazai költségvetésből, azt követően az európai uniós támogatásból finanszírozott fejlesztésekkel kapcsolatos költségvetési elszámolásokkal összefüggő javaslat. Önálló javaslatban is felkéri az Állami Számvevőszék a fejezetek, a fejezeti jogosultságú költségvetési szervek felügyeletét, irányítását ellátó szervek vezetőit, hogy a számvevőszéki ellenőrzések alapján tegyék meg az intézkedéseket a beszámolók hibáinak kiküszöbölésére, és szintén e vezetői körnek szólnak a már említett belső kontrollrendszerek erősítését, működési hatásfokuk javítását szolgáló javaslatok is.

Kiemelten fontosak azok a javaslatok, amelyek az állami vagyonnal való gazdálkodásra és a kapcsolódó beszámolásra vonatkoznak. De itt szeretném jelezni, hogy a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nek a beszámolóját egy külön fejezet tartalmazza, már benyújtásra került és ennek a részleteire most nem térünk ki.

A javaslatok egy másik köre évek óta visszatérően a költségvetés tartalékainak felhasználására, átcsoportosítására irányuló szabályozás teljesebbé tételét célozza. Az Állami Számvevőszék az informatikai rendszereik működtetése és biztonsága terén feltárt kockázatok visszaszorítására tett javaslatot a Magyar Államkincstárnak, valamint a vám- és pénzügyőrségnek. Az egyedi, konkrét lépéseket célzó javaslatok sorából kiemelhetőek például, a Munkaerő-piaci Alapból csak a cél, a fő cél, a foglalkoztatás elősegítése és a munkanélküliség kezelése érdekében történhessenek kifizetések, hiszen ez az elmúlt évben nem így történt. S továbbá, amelyről majd szintén egy külön jelentés szólni fog, de itt is, már a zárszámadás ellenőrzésénél szóvá kell tennünk, és javaslatot teszünk, a budapesti 4-es metróvonal építésével kapcsolatos szabályozási, működési és munkaszervezési rendezetlenségek kiküszöbölésére.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet, várom a kérdéseket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Amennyiben főigazgató úrnak és főigazgató-helyettes úrnak, nincsen további hozzáfűznivalójuk, akkor, ha megengedik, a bizottság tagjainak szeretném átadni a szót. Én most azt javasolnám, hogy külön kérdés- és véleménykört ne tartsunk, hanem, ha lehet, akkor ezt egyben próbálja megoldani a bizottság, és azt követően természetesen mind a kormány képviselőjének, főosztályvezető-helyettes úrnak, mind elnök úrnak és munkatársainak megadnám a szót, amennyiben hozzájuk intézett kérdés vagy velük kapcsolatos vélemény van. Burány Sándor képviselő urat látom jelentkezni, úgyhogy akkor először neki adnám meg a szót. Parancsolj!

Kérdések, hozzászólások

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm elnök úr a szót. Meg kell mondanom, tisztelt bizottság, tisztelt előterjesztők, hogy hónapok óta ez az első olyan kormány-előterjesztés, amely határozott ellenérzésemet nem váltja ki. Ennek az az oka, hogy szokatlan módon reálisan értékeli a makrogazdasági folyamatokat, a kormány mozgásterét és a kormány válaszlépéseit.

Ha ezt a törvényjavaslatot összevetjük a különböző kormánypárti megnyilatkozásokkal, akkor igazából egyetlen olyan nyilatkozatot találok így fejből, ami összhangban van a betérjesztéssel, ez Orbán Viktor miniszterelnöknek egy sajtótájékoztatón elmondott néhány mondata. Nem Magyarországon volt ez a sajtótájékoztató, Merkel kancellárral folytatott tárgyalásai során, azt követően nyilatkoztak külön-külön és együtt is. Ezekben a nyilatkozatokban akkor két figyelemre méltó momentum volt, egyrészt Merkel kancellár leszögezte, hogy a görög válság után semmilyen lehetőséget nem lát a pénzügyi szigor enyhítésére, illetve Orbán Viktor miniszterelnök úr – ellentétben a hazai megnyilatkozásokkal – méltatta a kormánynak azt a munkáját, amivel az államháztartási hiányt sikerült drasztikusan lefaragni, és – ha pontosan idézem miniszterelnök úr szavait -

megemlítette dicsérőleg, hogy ebben világbajnokok vagyunk. Nyilván az utolsó Gyurcsány-kormány és a Bajnai-kormány tevékenységére utalt ezzel.

Maga a törvényjavaslat - ezzel, az Orbán Viktor miniszterelnök úrtól idézett véleménnyel összhangban - reálisan fogalmazza meg, hogy 2008 végén igencsak nehéz volt a világban és így Magyarországon is pontosan előjelezni a válság tendenciáit, illetve annak mélységét. Szintén leszögezi a törvényjavaslat, hogy ezért nem látható módon mélyült a válság, és részben ez az oka annak, illetve döntően ez az oka annak, hogy a 2009-ben lezajlott reálgazdasági folyamatok a költségvetési törvényhez képest kedvezően alakultak.

Ugyancsak méltatja az előterjesztés a kormánynak a gazdasági és a pénzügyi rendszerek stabilitását szolgáló jelentős lépéseit, azt is megállapítja, amit én a magam részéről soha nem vitattam, hogy az államháztartás finanszírozása, a forint árfolyamának stabilizálása, illetve a pénzügyi rendszer működése csak a nemzetközi szervezetek hiteleivel volt biztosítható. Elismeri az előterjesztés az európai uniós források hatékony felhasználását, összhangban egyébként a KSH-jelentésekkel, szintén elismeri, hogy – többször is hivatkozik erre -, az Út a munkához program a válság kedvezőtlen hatásait némileg ellensúlyozva, de mérsékelte a munkanélküliséget, pontosabban e nélkül a program nélkül ez a munkanélküliség sokkal drasztikusabb lett volna.

Úgyhogy ezek a tendenciák üdítőek, ha ez azt jelenti, hogy a kormány a maga részéről a jövőben a gazdaságpolitikai folyamatok tekintetében reálisan méri fel a helyzetet, és ennek megfelelően készíti elő a törvényjavaslatait, akkor én ezt a folyamatot a magam részéről üdvözlöm.

Némileg zavarban vagyok a tekintetben, hogy mire ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalásán túl leszünk az Országgyűlésben, akkor vajon a tendencia a törvényjavaslatban megfogalmazott realista politikát fogja erősíteni, vagy a kommunikációban tapasztalható, időnként instabilitást eredményező és időnként kaotikus megszólalásokat fogja gyarapítani.

Ennyit szerettem volna kiegészítésképpen elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Tamás képviselő úrnak fogom megadni most a szót, és ha megengedik, akkor utána én is szeretnék majd néhány szót hozzáfűzni, és aztán ahogy jönnek a jelentkezések, természetesen másoknak is meg fogom adni. Józsa alelnök urat is látom, hogy jelentkezett. Úgyhogy akkor először Hegedűs képviselő úr, parancsolj!

HEGEDŰS TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a megjelent vendégeket is, és köszönöm az ismertetést, amit itt a zárszámadási törvényről, illetve annak ellenőrzéséről elmondtak. Nem állhatom meg azonban azt, hogy ne reagáljak egy rövid időre Burány Sándor képviselőtársam szavaira is. Valószínűleg ugyanazt a beszámolót hallottuk, mégis talán az ő figyelmét elkerülte az, hogy ez a vizsgálat nem szól arról, hogy a költségvetési intézkedések mennyire voltak célszerűek vagy mennyire voltak eredményesek, hanem kizárólag egy számviteli szempontú ellenőrzést tartalmaztak.

Én arra kérném képviselőtársamat, hogy ne olvasson ki a jelentésből olyanokat, esetleg a sorok között olvasva vagy vágyainkat kivetítve rá, amiről nem szólt ez a jelentés.

Én magam sem fogom ezt tenni, tehát én arra szeretnék reagálni és koncentrálni, amiről maga a zárszámadási törvény, illetve annak ellenőrzése szól. A Jobbik frakciójának komoly kifogásai vannak a zárszámadási törvény előterjesztésével kapcsolatban. Mindamellet, hogy tiszteljük azt a nagy mennyiségű és szakszerű munkát, ami ebben az előterjesztésen fekszik, hiszen rengeteg adat, és rengeteg információ van benne ahhoz, hogy az arra avatottak a megfelelő információkat kiszűrjék ebből az előterjesztésből.

Azonban hadd utaljak Domokos László elnök úr egyik kritikai megjegyzésére a zárszámadási törvényjavaslattal kapcsolatban, hiszen ő is utalt rá, hogy az ÁSZ évek óta szorgalmazza a prezentációs szerkezet módosítását. Mi ezt nem egy mellékes körülménynek

tekintjük, hanem nagyon is lényegbevágónak. Pontosan a tekintetben, hogy alkalmas-e ez az előterjesztés az általános vitára.

Megítélésünk szerint olyan mértékben nem teljesíti az áttekinthetőség követelményét az előterjesztés, hogy ez így, ebben a formában éppen emiatt nem javasolható, nem támogatható az általános vitára. Hiszen éppen arra alkalmatlan, hogy a képviselők, az országgyűlési képviselők megfelelő segítséget kapjanak a megfelelő prezentációs szerkezet segítségével ahhoz, hogy reális képet alkothassanak a gazdálkodásról. A rengeteg adat ellenére nem kellően strukturált és nem kellően súlyozott ez a jelentés ahhoz, hogy egy parlamenti vitára alkalmas legyen.

A másik jelentős hiányossága, szintén elnök úr utalt erre, és ezzel egyetértünk, de az előzőhöz hasonlóan ez kardinális fontosságúnak tekintjük, hogy a zárszámadás nem ad kellő és világos képet az államnak a vagyonáról, arról csupán elnagyoltan és szigetszerűen tájékoztat, nincs egy összefüggő kép, hogy az országgyűlési képviselők kellő és részletes képet alkothassanak az államnak a vagyongazdálkodásáról.

Éppen ezért magát az előterjesztést nem támogatjuk az általános vitára.

Az ÁSZ jelentésével kapcsolatban, tisztelve ezt a szintén jelentős szakmai munkát, ami benne van, valóban értékelve azt, hogy nagyon sok érdemi és kritikai észrevételt tett a zárszámadással kapcsolatban, mégis hiányoljuk azt az állásfoglalást belőle, ami egyértelmű véleményt fejez ki az ÁSZ részéről arra nézve, hogy javasolja vagy nem javasolja a zárszámadási törvény elfogadását a parlament részére. Eppen ezért bár részleteiben ki lehet olvasni ezt a véleményt, mégis ennek az explicit és határozott kimondása miatt szintén nem javasoljuk az általános vitára alkalmasságát a jelentésnek.

Ezen véleményünket, ami várhatóan kisebbségi véleményként fog megjelenni, írásban is be fogjuk nyújtani a bizottság részére. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha jól emlékszem, akkor a jelzés értelmében most én következnek, és utána Józsa alelnök úrnak fogom megadni a szót.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr, Főosztályvezető-helyettes úr, Főigazgató Urak, Főigazgató-helyettes Úr! Én azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat az ugye klasszikusan egy műfajt testesít meg, a 2009. évi költségvetésnek a zárásáról beszélünk. Ennek megfelelően ez egy bizonyítványt állít ki egyébként a 2009. évi költségvetésről, és ha ezt a bizonyítványt megnézzük, akkor ez a bizonyítvány utólag fényesen igazolja azt, hogy miért nem támogatta a Fidesz képviselőcsoportja egyetlen egy alkalommal sem a 2009. évi eredeti költségvetést, sem pedig annak különféle módosításait. Mert ebből a bizonyítványból egyértelműen kiderül, hogy a 2009. évi költségvetés tervezése, lebonyolítása, végrehajtása egyébként többszörösen is megbukott. Azzal szeretném ezt indokolni, hogyha megnézzük, akkor a fő számok tekintetében ordító különbség van a tervezett számok és egyébként a teljesült számok között. És egy költségvetés végrehajtásánál egyébként ez az alap, amiből ki kell indulni. Ebből az látszik, hogy a kormány abban az időszakban gazdaságpolitikai vezetésével együtt is alkalmatlan volt valójában a munkájának az elvégzésére.

Először is látszik, hogy a kiinduló bázishoz képest a gazdasági növekedés mértéke az valami hihetetlen mértékben eltért, hogyha a 2008. év végi állapothoz képest nézzük. Ezt ugyan 2009 végére, szeptemberére többé-kevésbé sikerült szinkronba hoznia a kormánynak, de ez az ordító különbség azt mutatja, hogy semmilyen módon nem megalapozottan láttak hozzá a 2009. évi költségvetés tervezéséhez és végrehajtásához. De ami talán ennél még ordítóbb, hogy annak ellenére, hogy ennek a költségvetésnek a toldozgatására-foltozgatására hihetetlen sok alkalommal sor került a 2009. évben, még így sem sikerült sem eltalálni, sem jól megbecsülni a költségvetési hiány mértékét, hiszen az a legutolsó kiindulási adathoz képest is gyakorlatilag 25 és 30 százalékos közötti különbséggel, de majdnem 30 százalékkal nagyobb lett egyébként, mint a tervezet.

Ennek természetesen sokféle oka van, de én azt gondolom, hogy az okai oda vezethetők, amit én másodszor szeretnék kiemelni ezzel a 2009. évi költségvetéssel kapcsolatosan, nevezetesen azt, hogy ennek a 2009. évi költségvetésnek a gazdaságpolitikai célkitűzései mindenre alkalmasak voltak, csak arra nem, hogy egyébként kivezessék az országot a válságból, és ennek megfelelően oldják esetleg a költségvetés problémáit is. Itt jól láthatólag csak egy fiskális szemlélet érvényesült, és abban sem az volt, hogy a kormánynak lett volna egy preventív gondolata arról, hogy merre kell előremenni, hogy kell kezelni a válságot, hanem arról, hogy követte az eseményeket.

És ennek megfelelően folyamatosan igazította a költségvetés számainak az egyre rosszabbul alakuló gazdasági folyamatokhoz, de azoknak a lefékezésére, megváltoztatására nem tett semmit. Ezt azok a tények is jól mutatják, hogy egyébként pontosan azok a legborzasztóbbak, amiket a kormánynak mérsékelnie kellett volna. Ugye itt a munkanélküliségről már szó esett. Én azt gondolom, hogy a munkanélküliség tekintetében az egy riasztó adat, ez kiderül itt a jelentésből is, hogy a munkanélküliségi ráta az egy tizenhárom éves csúcsot ért el. Gyakorlatilag tíz százalék fölé emelkedett, miközben a gazdaságban egy visszaesés folyt, aközben a költségvetés a rendelkezésére álló eszközöket arra nézve, hogy esetleg a munkanélküliség növekedését mérsékelni próbálja, azokat nemcsak hogy nem használta, hanem úgy tűnik, hogy kifejezetten rosszul használta. Én itt kitérnék arra is, amit elnök úr a Munkaerő-piaci Alappal kapcsolatosan is említett. Itt különösen szeretném a képviselőtársaim figyelmébe ajánlani egyébként a részletes számokat. Abból az derül ki, hogy az aktív eszközök tekintetében, ami ugye arról szól, hogy a Munkaerő-piaci Alap hogyan mérsékelje egyébként a munkanélküliség növekedését, ott kifejezetten kiadáscsökkentés ment végbe. A passzív eszközök tekintetében kiadásnövelés megy végbe, és amit én itt különösen felháborítóknak tartok, és ezt előre is szeretném jelezni, hogy a Fidesz képviselőcsoportja ennek részletes kivizsgálását fogja kérni, hogy abban az időszakban, amikor a Munkaerő-piaci Alap egyáltalán nem tudta betölteni a feladatát, a foglalkoztatási alaprészből 2,9 milliárd forintot fordított a külföldi tanulmányutak finanszírozására, ahogyan például Izlandra is - gondolom, ebben az időszakban különösen fontos volt tanulmányozni, hogy a sikeres izlandi gazdaságpolitika hogyan kezelte 2009-ben a válságot -, még izlandi tanulmányutat is sikerült finanszírozni.

Én azt gondolom, hogy az ezzel kapcsolatos kiadásoknak a részletes bontását le fogjuk kérni, mi is igen erőteljesen kíváncsiak vagyunk arra, hogy miért volt olyan fontos ennyi pénzt elkölteni a különféle regionális tanácsok, illetve az azokban ülő emberek utaztatására a 2009-ben egyébként súlyos válsággal terhelt időszakban.

Aztán hozzátenném azt is, hogy az is jól mutatja a költségvetési politika teljes alkalmatlanságát, hogy ebben az időszakban iszonyatosan kiszolgáltatottá tette az országot. Tehát a korábbi időszakhoz képest is ugye tovább növekedett a külföldi adósságállományunk, és azon belül a külföldi devizában való kitettsége az országnak.

Már az előző években is láthattuk azt a gyakorlatot, hogy részben a monetáris politika, részben az ahhoz kapcsolódó kormányzati politika nemcsak hogy engedte és eltúrte, hanem még ösztönözte is azt, hogy egyébként a magyar vállalatok és a magyar családok devizában adósodjanak el, aminek ma láthatjuk egyébként a következményeit, de legalább az állam viszonylag mérsékelten próbálta ezt tartani, hiszen, ha így nézzük, akkor a 2008-as év végéig az államnak az adósságállományán belül a devizakitettség azért valamivel egyharmad fölött volt. De azért, amikor zárjuk a 2009-es évet, azt láthatjuk, hogy ezt sikerült máris 45 százalékra növelni, ami azt mutatja, hogy gyakorlatilag az állam kiszolgáltatottságát is növelte a kormányzati gazdaságpolitika ebben az időszakban. Persze azért, mert nem volt más választási lehetősége. De én azt gondolom, hogy erről korábban kellett volna gondoskodni, nem véletlenül hívtuk föl erre a figyelmet már 2008 közepétől. Sokkal realisabb alapokra kell helyezni a gazdaságpolitikai tervezést, a költségvetési tervezést és egyáltalán a kormánynak a

gazdaságpolitikáját. Ezek a tények egyértelműen azt mutatják, hogy most, amikor a zárszámadási törvényjavaslatot tárgyaljuk, akkor egy megalapozatlan gazdaságpolitikának a következményeit követjük nyomon a 2009. évben a tervezéstől a zárásig bezárólag. És ez a zárás ez bizony riasztó képet fest a 2009-es állapotokról.

Azt kell hogy mondjam önöknek, hogy a Fidesz képviselőcsoportja azért fogja támogatni a zárszámadás elfogadását a parlamentben, mert azt gondoljuk, hogy le kell zárni a 2009-es évet. Nem egy jó bizonyítványt állítunk ki a kormányzat, az előző kormányok 2009. évi munkájáról, éppen ellenkezőleg, rosszat. Azt a rossz bizonyítványt maga ez a zárszámadás fogalmazza meg. Csupán technikai kérdés, hogy le kell zárni egy évet. Azt kell mondjam önöknek, hogy azt a gazdaságpolitikát, annak a hazugságait, mert ezt nyugodtan mondhatjuk, hazugságokra épült a 2009-es költségvetés, elvégre végig rossz tényadatokra próbálták azt tervezni, és e téren félrevezetni mind az ország polgárait, mind pedig a gazdasági vagy nemzetközi szereplőket. Ezeket a hazugságokat ez a zárszámadás teszi helyre, és fogalmazza meg benne a valós tényadatokat. Ezért fogadjuk el magát a zárszámadást, mert bizonyos értelemben kiigazítja a 2009. évi költségvetéseknek a hibáit, mert ellenkező esetben bizony azt kéne mondanunk, hogy nemmel voksolunk.

De mivel ez egy kiigazító lépés ebben az értelemben és lezárása ennek a sok félrevezetésekkel terhelt időszaknak, ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatja az általános vitára való alkalmasságot, és természetesen el is fogja fogadni a zárszámadást a parlamentben, de még egyszer szeretném hangsúlyozni, ezzel egy elégtelen bizonyítványt állítunk ki arról a két kormányról, amelyik a 2009. évi költségvetést tervezte, illetve végrehajtotta.

És végül szeretném azt is elmondani önöknek, hogy az Állami Számvevőszék észrevételeit mi fontosnak tartjuk, és igyekszünk majd e téren eleget tenni ennek. Én azt gondolom, hogy vannak olyan tételek, amiket elnök úr és munkatársai is joggal hiányolnak, de hogy is mondjam, ehhez először a talpára kell állítani a dolgokat. Tehát teljesen igaz, amit egyébként Hegedűs képviselőtársam is joggal említett, az ÁSZ-jelentésben is szerepel, hogy nincs olyan, hogy átlátható nyilvántartás az állami vagyronról. De ezt nem tudja megoldani a zárszámadás, hogyha egyébként nincsen állami vagyongazdálkodási rendszer, ami normálisan működne, mert nyilvánvaló, hogy abból kiindulva kéne mondjuk egy adott év hasonló természetű folyamatait értékelni. Részben a kormánynak, részben pedig a parlamentnek. Tehát előbb ezt a problémát kell megoldanunk, hogy egyáltalán erről a dologról beszélni tudjunk, és az, hogy ennek a hiánya komoly gondokat okoz, ez konkrét esetek sorából is kiderül, amiket egyébként megemlít maga az állami számvevőszéki jelentés is, amit egyébként külön köszönünk szépen, hogy erre nagy gondot fordított az Állami Számvevőszék, mert lehetővé teszi, hogy egyébként azok a káros folyamatok, amelyek az állami vagyongazdálkodás folyamatában elindultak, azok kezelhetők legyenek.

Ugyanúgy nagyon fontos dolognak tartjuk a hosszú távú kötelezettségvállalások, azt is mondhatnám, hogy áttekinthető és egyébként folyamatosan frissíthető nyilvántartásának a kialakítását. Látszik, hogy ebben a tekintetben a költségvetések annak ellenére, hogy vannak ilyen szabályaink, nagyon jól tudjuk, a gördülő tervezéstől elkezdve több dologig, nem mennek el kellő mélységig és kellő alaposágig. És itt a hosszú távú kötelezettségvállalás tekintetében nemcsak mondjuk egy adósságszerkezet, adósságlejázat, finanszírozás kialakítása az, ami fontos, hanem hát azért tegyük hozzá azt is, hogy rengeteg olyan bújtatott kiadása van a költségvetésnek, amivel csak utólag szembesülünk. Gondolok itt a különféle lízingszerződésekre, melyekkel abban az időszakban, amikor valóban nem vásároltak autót, csak lízingeltek a költségvetés keretében belül, most nézhetjük, hogy azoknak, mondjuk, milyen hosszabb távú következményei vannak, és egyébként, hogyha az ember nézi ezeknek a szerződéseknek a valódi költségvetési kihatását, akkor lehet, hogy kétszer annyiba kerül, mintha egyébként vásároltak volna - hogyha így nézzük. Tehát én azt gondolom, hogy számtalan olyan terület van, ahol ezeket a nyilvántartásokat rendbe kell tenni.

Tehát ezen a két területen mindenképpen - azt hiszem - ígérhető az, hogy a Fidesz képviselőcsoportjának az ösztönzésére is a kormányzat meg fogja tenni reményeim szerint azokat a lépéseket, amelyek hát legalább egy egy-másfél éves folyamatban egy áttekinthetőbb nyilvántartáshoz és ebből a szempontból az Országgyűlés számára is egy áttekinthetőbb folyamathoz vezetnek majd.

Úgyhogy ezekkel az általam most hangsúlyozott gondolatokkal együtt javaslom a tisztelt képviselőtársaimnak, hogy majd vitassuk meg a parlamentben a zárszámadást, és kérem önöket, hogy tekintettel arra, hogy ez nem egy 2009. évi rossz gazdaságpolitika igazolása, hanem pontosan egy arról kiállított elégtelen bizonyítvány, támogassák az általános vitára való alkalmasságot, illetve a későbbiekben majd a parlamentben az elfogadását. És akkor Józsa alelnök úr, parancsolj!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megmondom őszintén, nagyon figyeltem, hogy megpróbáljam megérteni elnök úrnak az álláspontját, de ellentmondásosnak érzem. Hát hogyha ez a véleménye róla, akkor miért nem szavaznak nemmel? Az lenne egy egyenes, tisztességes magatartás.

Szóval ilyen álláspontot kifejt, amikor van egy korrekt, az Állami Számvevőszék által átvizsgált 2009. évi zárszámadás, lehet, hogy a Varga Mihály államtitkár úr talált tizenkét lízingszerződést, amit kifogásolni lehet, ezt kifogásolják meg a sajtónak, de egész más a zárszámadás és egész más a kifelé menő kommunikáció. Tehát én azt javasolnám elnök úrnak, hogy a leírtaknak megfelelően hozza összhangba a saját frakciójának az álláspontját, ugyanis abban nincs közöttünk vita, hogy 2008-ban volt egy világgazdasági válság, ami 2008. október 8-án, 9-én egy spekulációs támadás keretében a vártnál is súlyosabban érintette Magyarországot. Ezt a Fidesz igyekezte a regnáló kormány hibájának feltüntetni, holott, ha megnézzük az azóta folytatott kormányzati kommunikációt, mondjuk a Kósa Lajos túlzó bejelentésére gondolok, mennyivel károsabb lett volna, hogyha 2008 őszét megelőzően a magyar kormány egy túlzó válságkommunikációba kezd. Az káros lett volna az országnak. Tehát ezt kárhoznatni szerintem balgaság még az ellenzék részéről is.

Arról nem is beszélve, hogy a mai kormánypárt maximálisan kihasználta a politikai hasznát a világgazdasági válság magyarországi lecsapódásának, és ebből adódóan, szerintem, amikor itt van előttünk egy korrekt beszámoló, akkor sokkal tárgyilagosabb megjegyzéseket lenne érdemes tenni már csak az ország megítélése szempontjából is.

Tehát, amikor a Számvevőszék elnöke igyekszik másképp beállítani, akkor hadd idézzek magából a beszámolóból, amelyik méltatja a 2009-ben regnáló kormányok által a válság súlyosabb következményeinek elhárítása érdekében tett, „a gazdaság és a pénzügyi rendszer stabilitását szolgáló jelentős lépéseit”. Tehát, ha kicsit megnézzük a gazdasági folyamatokat, azt, hogy 2009 első háromnegyed évében volt negatív a GDP-mutató és azt követően 2009 negyedik negyedévében és 2010 első negyedévében pozitív GDP-mutatót produkált a magyar gazdaság, még azt sem mondom, hogy a kormány, ez a magyar gazdaságnak az eredménye, tehát a nemzetközi standardok szerint Magyarország 2010 áprilisára túljutott a válságon, tehát volt/van mögötte két pozitív GDP-eredményű negyedév, akkor én úgy gondolom, hogy az a felelős politikai magatartás, hogy ezt a helyén értékeljük.

Tehát én megértem az elszántságát a jelenlegi Fidesz-kormánynak, hogy minél negatívabb színben tüntesse fel azt a kormányt, amelyik konszolidálta a világválság magyarországi hatásait, azt is megértem, hogy zavarja a regnáló kormányt, hogy az előző kormány teljesítményéről a nemzetközi gazdasági szervezetek, vezető politikai személyiségek jó véleménnyel vannak, ez mind emocionálisan érthető, én csak azt kérem, hogy ezen emelkedjenek felül, és az ország gazdasága érdekében ne hangsúlyozzanak túl olyan dolgokat, mint például Kósa alelnök úr, aminek következtében elszállt a forint árfolyama. Tehát

maradjanak meg a realitás talaján, és egy ilyen felelős magatartással – azt hiszem – ennek a beszámolóknak az értékelésében nem szükséges egy ilyen kettős beszédet folytatni.

Maradjanak csak a lízingnél, azzal kellő felháborodást lehet kelteni, ami a gazdaság komoly reálfolyamatait intézi és érinti, annál én javasolom, hogy egy felelős, a Fidesz gazdasági kabinetjének vezetőjéhez illő kommunikációt folytasson elnök úr is, és akkor – azt hiszem – a folyamatok lényegét tekintve egyet fogunk érteni. Köszönöm.

ELNÖK: Wintermantel Zsolt képviselő úr, parancsolj!

WINTERMANTEL ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem gondoltam, hogy még kiegészítésre vagy magyarázatra szorul, amit elnök úr mondott, mert számomra teljesen egyértelmű volt, és a kettős beszédnek az alelnök úr által felfedezett létét nem találtam. De talán akkor egy példával azért lehetne érzékeltetni, hogy miről is beszélünk, és azért próbálok egy ilyen mindenki által ismert, és a fővároshoz tartozó példával élni, merthogy ÁSZ-elnök úr is említette a 4-es metró finanszírozását, tehát azért ne gondoljuk azt, hogy ha egy zárszámadásban leíródik, hogy hatszorosa lett a GDP-arányos hiány vagy hogy tíz százalék fölé ment a munkanélküliségi ráta, és ezt tényként rögzítjük, és elfogadjuk ezt a tényt, azzal elfogadjuk, hogy jó volt az a gazdaságpolitika, jó volt az a költségvetési politika, amit a 2009-es évben folytattak.

A példa, amit szeretnék mondani, azt gondolom, mindenki számára nyilvánvaló lesz, egy ilyen zárszámadás, a zárszámadásnak az ÁSZ által történt vizsgálata nagyjából olyan, mint egy cég életében a könyvvizsgálói jelentés. A könyvvizsgálói jelentés megvizsgálja, hogy a számviteli folyamatoknak megfelelően zajlott-e egy cég gazdálkodása, de nem alkalmas arra, hogy megítélje, hogy jó vezetői döntéseket hoztak-e vagy jó beruházási politikát folytattak-e, hogy az adott cég megfelelt-e a körülötte álló kihívásoknak. És mondjuk, akkor itt van a BKV, ha már említeni kell. 2007-ben és 2008-ban is lett könyvvizsgálói jelentés, elfogadói nyilatkozattal, a tulajdonos el is fogadta egyébként, mert a számokat, a számviteli folyamatokat ott rögzítette, mégis egyébként a területért felelős főpolgármester-helyettes, az önök barátja most előzetesben ül, mert olyan folyamatok zajlottak egyébként a cégnél, amely nem felelt meg – mondjuk úgy – a normális gazdálkodásnak, és a magyar törvényeknek. Tehát azért, mert egy számviteli beszámoló rögzít valamit, hogy kifizetésre került, az egyáltalán nem biztos, hogy szabályos volt és célszerű volt. Én azt gondolom, hogy ezt a logikát érdemes itt is használni és meg fogja érteni, hogy miért mondta azt az elnök úr, amit mondott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Baja képviselő úr, parancsolj!

DR. BAJA FERENC (MSZP): Az infokommunikáció szempontjából én azt gondolom, a jelentés rendben van. Én a magam részéről erről a szakterületről támogatom a jelentés elfogadását, a jelentést magát egyébként az Orbán-kormány jelentésének tekintem, ez az én számomra teljesen egyértelmű, a benne foglaltakat az Orbán-kormány nyújtotta be a magyar parlamentnek, így is értelmezem, és a szövege szerint is értelmezem, tehát érdektelen, hogy ehhez kötődően kinek mi a véleménye, ez az Orbán-kormány papírja, ilyen értelemben jó papír, az infokommunikáció szempontjából elfogadható, szakmailag támogatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha megengedik, akkor én is szeretnék csak néhány gondolat erejéig röviden reagálni, többek között arra is, amit az alelnök úr, meg egyben a képviselő úr elmondott, hadd éljek én is egy hasonlattal. Tehát itt a GDP alakulására vonatkozó eszmefuttatást értékelendő, alelnök úr, hogyha az a helyzet, hogyha én, mondjuk,

tervezem a havi költségvetésemet, és egy barátom tartozik nekem húszezer forinttal, de azt nem kapom meg tőle, és harmincezer forint váratlan kiadásom adódik, akkor én nem mondhatom azt a hó végén, hogy egyébként harmincezer forinttal több kiadásom volt, mert egyébként ötvenezer forint hiányzik, mert számítottam húszra, és egyébként nem jött be, és ki kellett fizetnem még pluszban harmincezer forintot. Körülbelül ugyanez a helyzet ezzel a GDP-adattal is, tehát nézzen szembe azzal a ténnyel, hogy itt nem az történt, hogy örülhettünk, hogy a negyedik negyedévben elindult a GDP növekedése, az történt, hogy egyébként a visszaesés mértéke lassult ebben a formában, és egyébként egy, már negatív bázishoz képest értékelték.

Úgyhogy itt a helyzet alapvetően változott, hogyha az a bázis maradt volna az, ami egyébként a, mondjuk, 2008-as kiinduló pont, akkor egészen riasztó képet mutatott volna ez a statisztika. Tehát statisztikánál itt csak olvasás kérdése az, hogy mi a pozitív vagy a negatív olvasat, és én itt azt kérem, hogy inkább a reális tényt értékeljük, tehát azt, hogy amikor lezárult az év, akkor ott a GDP-növekedés tekintetében sok-sok százaléknyi visszaesést kellett összességében elkönyvelni, és hogyha így nézzük a 2010. évi első negyedévi folyamatokat, és vetjük össze a korábbi időszakokkal, akkor én azt gondolom, így sem pozitív összességében még ez, tehát Magyarországnak jó néhány évbe fog telni, amíg azt a visszaesést, amit 2009-ben egyben elkönyvelt a magyar gazdaság, azt le tudja dolgozni, és magát, mondjuk a 2008. év végi szintre vissza tudja dolgozni.

Tehát ebből a szempontból bizony nagyon-nagyon rossz időszaknak néztünk elébe, és azt is szeretném leszögezni még egyszer, csak azért, hogy világos, meg érthető legyen, nem azért fogadunk el zárszámadást, mert azt gondoljuk, hogy ez a zárszámadás a 2009. évi folyamatokra nézve most akkor úgymond egy korrekt és szakmai beszámolót állít össze. Le kell zárni egy évet, alelnök úr! Le kell zárni, le kell zárni azért, mert európai uniós támogatásokat vesz igénybe az ország, és mondjuk a nélkül ezt nem tudjuk megtenni, hogyha egyébként egy évnél a korrekt zárását nem csináljuk meg. De idézem Wintermantel Zsolt képviselő urat: igen, attól még nem értünk egyet azzal, ami 2009-ben történt, hogy megcsináljuk annak a reális beszámolóját. És az a reális beszámoló, ami kiállítja sajnos azt a képet a kormány munkájáról, hogy az messze állt az objektivitástól. És ha már válságról beszélünk, én örülök annak, hogy alelnök úr most azt mondja, hogy mindenki egyetért abban, hogy 2008-ban váratlanul, úgymond bekövetkezett egy válság, de én csak felidézném önöknek, hogy volt egy miniszterelnök, akit Gyurcsány Ferencnek hívtak, aki 2008 november elején itt a parlamentben még a válság apostolainak nevezte azokat a képviselőket a Fidesz padsoraiból, akik felhívták a figyelmet arra, hogy itt valami nagyon-nagyon komoly baj van, ami az, akkor már egyébként az asztalunkon fekvő 2009-es költségvetés előterjesztésében egyáltalán nem tükröződött.

Tehát azért ezeket ne felejtsük el, ezeket a szavakat, mert ennek a fényében lehet reálisan mérni azt, hogy valójában hogyan zajlott annak a 2009-es költségvetésnek az előkészítése, és hogyha azt reálisabb alapokon tervezik és készítik elő, akkor lehet, hogy nem lett volna szükség ennyi korrekcióra, amit most persze tudomásul vesz ez a jelentés ebben a formában, mert lezárja az évet, de azért azt valljuk be őszintén, azért elég nonszensz, és egy költségvetésről önmagában is rossz képet mutat, hogyha annyi jelentős módosítást kell benne végrehajtani, mint amennyit 2009-ben megcsináltak.

Tehát ez – hogy is mondjam? – egy választási évben még talán indokolt, hogyha egy új kormány megváltoztatja a költségvetési politikának az alapvető irányait. De egy nem választási évben, amikor a kormánynak volt ideje előkészíteni a költségvetést, azzal számolni, hogy az ennyire radikális mértékben változik, gyakorlatilag teljes egészében megbukik az eredeti költségvetési irányelvekhez képest, szóval az önmagában nagyon nonszensz, és ez kiderül ebből az állami számvevőszéki jelentésből is, meg a zárszámadásból is, és ennek a fényében nézzék.

Tehát azt kérem önöktől, hogy ne azt nézzék, hogy szépen nyomon követte a 2009. év folyamatait. Persze, nyomon követte. Azt nézzék, hogy ahhoz képest, ahogy megtervezték önök a költségvetést, milyen lett a vége. Mert az önmagában egy nagyon-nagyon riasztó képet vázol fel mind a Gyurcsány-kormánynak, mind pedig az azt követő Bajnai-kormánynak a tevékenységéről. És mi azt gondoljuk, hogy ez a bizonyítvány foglaltatik benne a zárszámadásban, ennyiben a zárszámadás természetesen korrekt, hogy kimondja az elégtelent, és ezt az elégtelent mi pedig a szavazatunkkal a parlamentben tudomásul is fogjuk venni, a választók már tudomásul vették egyébként 2010 áprilisában vagy pontosabban kimondták.

Most a parlament ugyanezt erősíti meg a zárszámadási törvény megtárgyalásával és várható elfogadásával. Attól, hogy a szavazatunk adott esetben egybeesik, az nem azt jelenti, hogy a 2009. évet egyformán értékeljük. Mindannyian tudjuk, hogy egy évet le kell zárni, csak mi a tartalmi részét is nézzük, azt is nézzük, hogy a bizonyítvány miről szól, önök pedig csak arról beszélnek, hogy milyen jó, hogy bizonyítvány van. Hát igen, csak az nem mindegy, hogy milyen jegy szerepel benne. Ha jól látom, akkor Burány Sándor képviselő úr még szót kért. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr a szót. Csábító lehetőség mindaz, amit többek között ön is elmondott a vitáról, de ebben az esetben a bizottság szereptévesztésbe navigálná magát, ugyanis a bizottság a kitűzött és elfogadott napirend szerint a benyújtott törvényjavaslat és az ahhoz kapcsolódó állami számvevőszéki jelentés általános vitára alkalmasságáról kell, hogy döntsön, nem pedig az elnök úr által elmondott gazdaságpolitikai kifejtésekről. Erről szívesen vitatkoznék, de úgy gondolom, hogy most nem ez a bizottság napirendjén szereplő tárgy, hanem a kormánynak a javaslata.

Egyre inkább az a meggyőződésem, hogy önök ezt a törvényjavaslatot nem olvasták, egészen biztosan nem olvasták az általános indoklását a kormánynak, amelynek az előterjesztője ebben az esetben Matolcsy miniszter úr, minden további nélkül akár arra is lehetősége lett volna, hogy ebben a törvényjavaslatban hasonlóan értékelje a folyamatokat, mint ahogy mondjuk Rogán elnök úr értékelte, de a törvényjavaslatban nem így értékelte ezeket a folyamatokat. Matolcsy miniszter úr a törvényjavaslatban úgy értékelte a folyamatokat, hogy elismeri, hogy abban a világgazdasági helyzetben nem lehetett pontos prognózist készíteni, elismeri, hogy a kormány folyamatosan alkalmazkodva a változó helyzethez, a rendelkezésre álló keretek között eredményesen lépett fel a válság hatásainak enyhítéséért, és ezeket az előterjesztésben lévő mondatokat idéztük mi be a bizottsági vitába, és ezek alapján mondtam, amit mondtam.

Egyébként én az Állami Számvevőszék jelentéséből egy szót nem említettem, kifejezetten a törvényjavaslathoz szóltam hozzá. Csak azért mondom, mert volt némi félreértés, hogy itt mintha én az Állami Számvevőszék jelentéséről beszéltem volna.

Ha ezt Rogán elnök úr hazugságnak minősíti, ez persze szíve joga, nyilván majd a szükséges vitát erről is lefolytatjuk, akkor lényegében Matolcsy miniszter urat hazudozza le. Az ő előterjesztéséből valók azok a mondatok, az az értékelés, amelyet alelnök úr és jómagam is idéztem, úgyhogy a továbbiakban, bár szívem szerint meg gazdaságpolitikai vénám alapján is szívesen vitatkoznék Rogán elnök úrral, de szívesebben beszélnek az előttünk fekvő törvényjavaslatról, azzal kapcsolatban pedig álláspontom változatlan, javasolom önöknek, hogy az általános indoklást olvassák el. Matolcsy miniszter úr nem az önök álláspontját írta le ebben az általános indoklásban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További hozzászólási szándékot én most nem látok. Szeretném megkérdezni a főosztályvezető-helyettes urat, illetve elnök urat, a főigazgató-helyettes urakat, hogy van-e esetleg valami észrevételük a vitával kapcsolatban. Elnök úr, parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Úgy gondolom, hogy arról, hogy mit fogadunk el, még egyszer el kell mondanom, hogy mi volt a célja az ellenőrzésnek. Mert ez talán nem volt elég pregnáns a folyó szövegből. Tehát akkor csak erről.

Tehát az ellenőrzés célja a törvényjavaslat megbízhatóságának értékelése és annak elősegítése volt, hogy a törvényjavaslat valósághűen tükrözze a pénzügyi folyamatokat. A zárszámadást szabályszerűségi, megbízhatósági szempontból vizsgáltuk, és itt utalok Józsa István képviselő úrnak a felvetésére, illetve Wintermantel Zsoltéra, tehát a célszerűségi és eredményességi szempontból való értékelése nem történt meg az Állami Számvevőszék részéről. Azt gondolom, hogy ez így korrekt, és akkor az a mondat, ami hiányzott - Hegedűs Tamás, amit említett -, azt még egyszer kiemelném, amit elmondtam: a nemzetgazdasági elszámolások kiadási és bevételi előirányzatainak teljesítési adatai megbízhatóak. Hogy akkor tisztán, világosan hangozzon el ez a mondat a szövegből kiemelve, még egyszer. Bár én ezt a szöveges értékelésben elmondtam, és az írott anyag is tartalmazza.

Én azt külön üdvöztetőnek tartom, hogy a kormánypártok oldaláról a nyilvántartásokban való rendbetételben, akár legyen ez vagyon vagy kötelezettségvállalások, partner lesz, hiszen sok esetben, amikor én a másik oldalon ültem, is az volt a probléma, hogy elhangzott minden, és utána mentek a dolgok úgy tovább, ahogy ez történt, és ezt joggal kifogásolhatja bármely képviselő is. Az Állami Számvevőszék itt évről évre ezt mindig el is mondja, tehát mi azt örömmel látnánk, hogyha valóban elmozdulások történének a nyilvántartások és ezáltal a prezentáció képességének a javításában. Tehát én ezt pozitív visszajelzésként érzékelem, amit elnök úr elmondott. A kormány részéről azt tapasztaljuk, hogy van törekvés ennek az iránynak az elmozdulására, csak túl lassú, mondhatnám így, ezért - főleg a vagyonnál érzékelhető, hogy ebben súlyos következmények alakulnak ki, ebben - azt gondolom, hogy lesznek további, nem évekig tartó, hanem minél gyorsabb lépések.

Kérdés más nem hangzott el, ez inkább csak megjegyzés lett volna a félreértések elkerülése végett. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Akkor a határozathozatal következik. Ugye határoznunk az Állami Számvevőszék jelentéséről nem kell, hanem csak a törvényjavaslat, tehát a 2009. évi zárszámadás, tehát a költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról dönt a bizottság.

Mielőtt a döntést meghozzuk, arra szeretném felhívni a figyelmet az itt ülő képviselők, illetve képviselőcsoportok számára, hogy a parlamenti menetrend alapján az Állami Számvevőszék jelentéséről is, értelemszerűen, de alapvetően a zárszámadásról ugye az összefoglaló jelentést a parlament számára a költségvetési bizottság készíti el. Az ő számukra írásban el kell juttatni az ezzel kapcsolatos többségi és kisebbségi véleményeket, tehát amennyiben itt elhangzott kisebbségi vélemény, ugye elhangzott a bizottsági ülésen, arra szeretném kérni az érintett képviselőcsoportokat, hogy az ezzel kapcsolatos véleményüket juttassák el a bizottság titkárságára. Még hozzá, ha jól sejtem, záros határidőn belül, tehát gyakorlatilag a mai napon az itt elhangzottak alapján is, mert csak azokat tudjuk továbbítani a költségvetési bizottság részére, amelyek ebben a formában megérkeztek.

A Fidesz képviselőcsoportja az ezzel kapcsolatos véleményét már írásba foglalta, kérem, hogy a többi képviselőcsoport is, amennyiben erre igényt formál, akkor ezt tegye meg.

És akkor most következne a döntéshozatal. Tehát még egyszer említem, hogy a zárszámadás általános vitára való alkalmasságáról döntünk, tehát szeretném kérni a képviselőket, hogy aki a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze, a meghatalmazással bírók értelemszerűen két kezük felemelésével. *(Szavazás.)* Tizennyolc. Ki

az, aki nemmel szavaz? *(Szavazás.)* Kettő. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Kettő. Tehát akkor még egyszer leszögezném, tizennyolc igen, kettő nem és kettő tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak találta a 2009. évi zárszámadásról szóló törvényjavaslatot.

Mind a bizottság tagjainak, mind elnök úrnak és munkatársainak, valamint főosztályvezető-helyettes úrnak is köszönöm szépen a részvételt. Ezzel a napirendi pontot lezárnam.

Egyebek

Van még egy egyebek napirendi pontunk. Szeretném megkérdezni a bizottság tagjait, hogy van-e ezzel kapcsolatban bárkinek valami egyebe. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, akkor ezt a napirendet is lezárnam, a bizottsági ülést pedig berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 34 perc)

Rogán Antal
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia